

KURJER ZACHODNI

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

»ISKRA«

ROK XXII

SOSNOWIEC, WTOREK 28 KWIETNIA 1931 R.

Nr. 97.

Przeznaczenie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową

3.50 zł. (wzrost 6.50 zł.) | P.K.O. 61.553. | Cena egzem. 15 groszy

Opłata poczt. uiszczona ryczałtem.

ś. p.

HELENA z NICKICH WRÓBLEWSKA

Zona Mieczysława Inż. Technologa, dyrektora cementowni „Firley“ w Ogrodzieńcu, po długich i ciężkich cierpieniach zgasała w dniu 27 kwietnia 1931 r., przeżywszy lat 49.

Wyprowadzenie zwłok z Ogrodzieńca nastąpi w środę dnia 29 kwietnia 1931 r. o godzinie 9-ej rano, pogrzeb w tymże dniu na cmentarzu ewangelicko-augsburskim w Sosnowcu o godz. 11-ej przed południem, o czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

Mąż, Syn, Siostra, Bracia i Rodzina.

3529

S. † P.

Antonina z Żarskich DMOCHOWSKA

Po krótkich lecz ciężkich cierpieniach opatrzona św. Sakramentami zasnąła w Bogu dnia 26 kwietnia 1931 r. przeżywszy lat 49.

Eksportacja zwłok z domu żałoby przy ul. Zamkowej 1. do kościoła parafialnego w Nowym-Sielcu nastąpi w wtorek dnia 28 b. m. o godz. 18-ej.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w środę dnia 29 b. m. o godz. 10-ej, a wyprowadzenie zwłok na cmentarz sosnowiecki tegoż dnia o godz. 17.30, o czym powiadomiamy znajomych i zycielnych pogrążeni w nieutulonym żalu

3515

Mąż, córki, synowie, synowa, brat, bratowa i rodzina.

Wysłannicy Moskwy NA POLWYSEPE IBERYJSKI

WARSZAWA, 27.4 (Tel. wł.). Dopiero teraz się okazało, że już przed tygodniem przejechał przez Warszawę z Moskwy do Madrytu komitet wykonawczy hiszpańskiej sekcji komunistycznej m. dzynarodówki. Komitet ten składał się z sześciu hiszpanów, czterech Postugalczyków, siedmiu obywateli sowieckich i jednego marzyna.

Wszystkie te osobistości posiadały paszporty z polskimi i niemieckimi wizami paszportowymi.

Popierajcie L. O. P. P.

W dniu 26 b. m. zmarł

ś. † p.

FELIKS DRZEWIŃSKI

urzędnik Magistratu m. Sosnowca.

W Zmarłym Magistrat traci gorliwego i sumiennego pracownika. Część Jego pamięci!

3528

Magistrat m. Sosnowca.

MARJA MODZELEWSKA i ALEKSANDER WĘGIERKO

w DĄBROWIE

Dnia 28 kwietnia b.r. w kinie „Kometa“ da się poznać Dąbrowie poraz pierwszy jedna z najdoiniejszych z młodych aktorek polskich doby obecnej Marja Modzelewska w sztuce Verneuil'a „KLAMSTWO“. Gościnny ten występ znakomitych artystów warszawskich odbędzie się tylko jeden raz. — Bilety do nabycia w Kuchni p. Pietrzaka. Początek 8.30 wieczór. — Szczegóły w afiszach.

3527

ZAWIADAMIAMY

P.T. Prenumeratorów K. Z. w Czeladzi,

że celem wczesnego i punktualnego dostarczenia Im naszej gazety rozpoczynamy od 1 maja br. dostawę „Kurjera Zachodniego“

przez własnych roznosicieli

Prenumeratory K. Z. w Czeladzi, którym należy na wzesenem i punktualnie otrzymać naszą gazetę, zechcą zamówienia na prenumeratę K. Z. przelać listownie lub telefonicznie do Administracji w Sosnowcu przy ul. Piłsudskiego 4 (telefon 73), która czynna jest od godz. 8 rano do godz. 7 wiecznie bez przerwy.

Należność za prenumeratę K. Z. w kwocie 3.50 zł miesięcznie (wraz z odnośnikiem do domu) można wpłacić albo wprost do Administracji K. Z. albo naszym roznosicielom na podstawie kwitów z pieczęcią Administracji K. Z.

Administracja „Kurjera a Zachodniego“

PRELIMINOWANE I WYKONANE POŻYCZE BUDŻETU ZA ROK 1930-31.

WARSZAWA, 27.4. (Tel. wł.). Z zestawień głównego urzędu statystycznego wynika, że preliminarz budżetowy na r. 1930-31 dał rzeczywistych dochodów 2 miljardy 777.850 tys., gdy preliminowano 3.039.737. Wydatki faktyczne wynoszą 2.801.280, a preliminowano 1.940.922. Niedobór 35 milj. 440 tys.

Ciekawe są poszczególne pozycje:

Administracja w dochodach — 1.825.455 tys., preliminowano — 1.901.419 tys. W tem podatki bezpośrednio 716.041 tys., preliminowano — 666 milj., podatki pośrednie — 195.379 tys., preliminowano — 186.275 tys.

Dochody z cel — 277.548 tys., preliminowano — 386 milj. Opłaty stempowe — 187.714 ys., preliminowano — 195.800 tys. Podatek majątkowy — 20.452 tys., preliminowano — 76 milj. Przedsiębiorstwa — 117.725 tys., preliminowano — 180.457 tys. Monopole — 804.692 tys., preliminowano — 956.881 tys.

Widac z tego, że zupełnie zawiodły monopole, cła, podatek majątkowy. utrzymały się zaś, a nawet dały więcej opłaty bezspornie tylko dzięki energicznej akcji administracji skarbowej wobec ludność.

PRZECIWIW OBNIŻCE PŁAC

akcja organizacyjnej pracowników umysłowych.

WARSAWA, 27.4. — Groźba możliwej plac urzędniczych zawisła, jak katastrofa, nad całym setek tysięcy rodzin. Ślad im bliżej tragicznego dnia, tym bliżej, tym bardziej groźne i poważne obrady i próby przedsięwzięcia jakichś akcji zbiorowej.

SKARBOWCY.

W niedzielę odbył się plenarne zebranie zarządu Stow. urzędników skarbowych, przy udziale delegatów z powiatów.

Liczni mówcy stwierdzili, że w razie znizki poborów częściej urzędniczo znajdą się w niezmiernie ciężkim położeniu, co musi się katastrofalnie odbić na ogólnym położeniu gospodarki kraju. Poruszone też sprawy wstrzymania awansów, kwestie emerytur i t. d.

Ostatnie zebranie centralny uchwalił odwołać się do walnego zgromadzenia delegatów wszystkich środowisk z całej Polski i zwołać ten zjazd do Warszawy na dzień 17 maja r. b.

Walny zjazd delegatów zajmie się również sprawą pragmatyki służbowej urzędników państwowych.

PRACOWNICY HANDLOWI I PRZEMYSŁOWI.

Odbyło się także walne zebranie delegatów pracowników biurowych. Obradom przewodniczył p. Łęcki z Poznania. Uchwalono pewne zmiany w statucie, przyczem postanowiono nie przyjmować w charakterze członków nowych żądów.

Następnie wyjął wniosek demagogiczny, domagający się zmniejszenia składek na rzecz centralnej organizacji pracowników umysłowych. Wniosek ten, ze względu formalnych upadł, w dyskusji jednak nad nim obrzydła większość zebranych wyraziła żywe niezadowolone z polityki władz centr. org. prac. umysłowych na terenie Sejmiku w związku ze znizką plac urzędniczych. Stwierdzono, że władze centralne org. niedostatecznie broniły interesów grupy prywatnych pracowników państwowych. Zebranie niedzielne miało charakter wyjątkowo burzliwy.

AKCJA OGÓLNU URZĘDNIKÓW.

W niedzielę w pol. odbyło się posiedzenie wspólne organizacyjnej akcji pracowników biurowych i samorządowych. Obecny był cały zarząd ogólnego zrzeszenia Stow. urzędników, delegaci Centralnej komisji porozumiewawczej pracowników państwowych, Stow. pracowników miejskich m. Warszawy i Stow. urzędników państwowych.

Jedynymślistem uchwalono wysłać list otwarty do Rządu i społeczeństwa z protestem przeciw obniżce plac pracowników państwowych i samorządowych.

Do podpisania protestu zaproszone będą wszystkie zrzeszenia urzędnicze, które na naradzie niedzielnej nie były reprezentowane (równocześnie Stow. urzędników, organizacje nauczycielskie, sędziów i prokuratorów).

Wybrano komitet redakcyjny i polecono im, by list i protest ukazał się przed 1 maja.

Na wniosek uchwalono wezwać akcję za zjednoczeniem wszystkich zrzeszeń urzędniczych. Utworzono w tym celu komitet prowizoryczny, którego przewodniczyci powierzone dr. Warmickiemu.

PRACOWNICY SAMORZĄDOWI.

Obradował też zarząd główny związków pracowników samorządowych miast i powiatów w Warszawie. Na rządy przybyło kilkudziesięciu delegatów najliczniejszych związków, reprezentujących 11.000 członków większych miast Rzeczypospolitej, którzy bez sprzeciwu uchwaliłi:

Zarząd główny związku zawodowego pracowników samorządowych miejskich Rzeczypospolitej Polskiej na zgromadzeniu w dniu 26 b. m. z udziałem 60 członków zarządu delegatów z wszystkich miast Polski po wezbrachem zapoznaniu się z kwestią zamierzonych obniżek uposażeń pracowników miejskich, a w szczególności biorąc pod uwagę:

- 1) brak podpisów prawnych i życiowych do obniżenia o 15 proc. uposażeń pracowników miejskich,
 - 2) oraz obecnie nową falę drożyzny,
- zakładła kategoryczny protest przeciw zarządzeniu, krzywdzącemu ogół pracowników i obniżającym obrót w gospodarstwie społecznym.
- Zarząd główny wzywa prezydium związku do podjęcia wspólnej akcji w porozumieniu z innymi organizacjami centralnymi i używa w tym celu wszelkich rozporządzalnych środków nie wyłączając w ostateczności strajku.

W SAMORZĄDACH NIEMA ZNIŻKI

WARSAWA, 27.4. — Prezydium m. Warszawy w porozumieniu z miastami i powiatami wstrzymało zarządki wypłaty poborów pracowników na dzień 17 maja w wysokości poborów kwincenowych, a zatem po tracie 15 procentowego dodatku nie będzie stosowane.

Wiadomość ta przyjęta została przez delegatów wielkiej ilości związków pracowniczych z wielką ulgą.

POTOP NA WILEŃSZCZYZNE

Wilja poczyna opadać.

WILNO, 27.4. Po 5-dniowej bezsenności nocy dzisiejszej po raz pierwszy telefonogramy, nadesłane do głównego sztabu ratunkowego brzmiały następująco: co Wilja od 24 godzin opada.

Poziom wody wynosił 130 cm, czyli obniżył się już o 45 cm. Na pl. kasieński, który wczoraj jeszcze był do połowy zalany wodą, znajduje się obecnie, jako jedyna pozostałość powodzi, gruby osad mułu, liściowa i drobnych szczątków zerwanych domostw.

Tam, gdzie wczoraj można było dostać się tylko, balansując na wąskiej kładce, dziś dobiechodźmy suchą nogą, a tam, gdzie wczoraj nieczłowieki powołano wszelkie postawy wojskowe, dziś znajduje się formalna plaża.

Jak przesyłało na plażę, słowice dopływ

przywiole. Jeszcze szczęście, że podczas katastrofy była doskonała słoneczna pogoda, która pozwalała nocować powodzianom pod gołym niebem.

Większe deszcze nie tylko do reszty zniszczyłyby uratowany dobytek bezdomnych, ale również spowodowałyby nowy powrotny przybór rzeki.

Na opuszczonych przez wodę domach widnieją ciemne zacieki wilgoci i brudu, znaczące nioływały wysoki poziom wód w czasie poprzedzającej powodzi.

Wśród ludności, zmęczonej 6-dniową nieustanną walką z nurtem Wilji, nastąpiło znaczne odprężenie. Policja konna i piesza pilnuje wyśrodków ale i nie pozwala na zbliżanie się do miejsc zagrożonych.

Wszystkie samochody ciężarowe w

Co to ma znaczyć?

„Kurier Poznański” zamieścił p. l. „Prowokacja jna robotu” notatkę następującą:

Od pewnego czasu rozysła się anonimowe odezwy z podpiśmiami sprzączonych konie-dentów. Odezwy wywijają w jaskrawych słowach do walki z Rządem w Warszawie do „krwawej kapłi”, do utworzenia własnego rządu w Poznaniu, czy złoła strumienia” składające się z Dmowskiego, Hallera i Korwinciego i t. p. Odezwy zapowiadały wszelkie możliwości na 3 mil. i dołu figuracji apłe: „Niezłomnie przedrukować w dziesiątkach egzemplarzy i rozleść do wszystkich miejscowości całej Polski jeszcze przed końcem, aby wszyscy byli przygotowani do walnej rozprawy”.

Odezwy mają wierszowy charakter prozajny. W nich (tych prowokacji), wzorowanych na marksistkich metodach, miał wzięć się nie powoli.

Po tej nauce wario jednak dojsz do kłębka i zhadat, jakie to ręce uciłują się prowokacji.

mieście zostały zarekwirowane, ponieważ ilość wojsk miejskich i wojskowych okazała się niedostateczna. Dzieki nim akcja dożywania bezdomnych i ewakuowanie ludności z budynków nadwyrwanych powodzią, odbywa się sprawnie.

W naszym mieście, brzegi i budynki zagrożone oświetlono wojskowymi reflektorami, które pozwalały na swobodne dokonywanie prac ochronnych. Rzeka ciągle jest patrolowana przez dziesiątki ludzi z policyntami oraz lotny szluzgowie policyjny.

KRAWIEC ZŁAGRAM.

Na zalanych wodach wileńskich widuć cę chwila obrutki rodzajowe, świadczące o przedsiębiorczości mieszczków.

Oto np. pomyslowy krawiec zrobił białą z ludy sklepowej, odpowiednio przystosowanej do celów nawigacyjnych. Jako wiosło służyła mu deska do prasowania.

Kurs po ul. Arsenalskiej kosztował 56 groszy, nieznaczni korzystali z ulępszeń. W starych domach wileńskich z obrzydliwymi pokojami komunikacja po mieszkańcach odbywała się w złotych kajakach, manewrowanych ktorými wymaga nielada zręczności.

SCENY DRAMATYCZNE.

Na rzecce obserwowano momenty pełne niesamowitej grozy.

Pewien chłop, który nie chciał opuścić za nie swej zagrody został zmuszony przez postępn powodzi do schronienia się na dach.

Chłopa niedługo wytrzymała potężny napór wody, zwała się, a strzcha wraz z chłopem porąbując Wilja.

Przezdo dwie godziny siedział tam na dachu, kurczowo utępiwszy wysłabłych krzyków niezwykłego gępodarzą, który nie mógł się ruszyć z miejsca, aby nie stracić równowagi na improwizowanej tratwie.

Niesiony z obrzydzenia szybkością przez wierzby, dotarł wreszcie do Wilna, gdzie z mostu zacemento po bosakami i zamarnego na kość, wyciągnięto na brzeg.

Niemiecki sanatory widoł przedstawiał poczwę podwórzowy Burek, którego woda uniosła wraz z budą. Szczęśliwie woda na wszystkie strony, miał się biedak nie mogąc wysunąć głowy z przekłębtej obrzoj. Na zakreście rzeki w silnym wietrze znikła w falach buda wraz z jej wernym mieszkancom.

Niki nie pospieszyl na ratunek, ale przecież szkoda naradzić zycia człowieka dla uratowania wycelowego kundla.

DZWIŃNA WYLEWA.

WILNO, 27.4. O ile w Wilnie już powo Waleńskich woda opłata o tyle coraz gęściej wiadomości nadochodzą z nad Dźwiny, której poziom podnosi się niemię stiancie.

Poleżenie w Dźwinie jest katastrofalne.

NIEBEZPIECZYSTWO NIE MINĘŁO.

WARSAWA, 27.4 (Tel. wł.). Według wiadomości, nadochodzących z Wilna, w dła w Wilji ciągle opada, ale niebezpieczeństwo powodzi jeszcze nie minęło.

Ś. † P.

FELIKS DRZEWIŃSKI

URZĘDNIK MAGISTRATU M. SOSNOWCA

opatrzony św. Sakramentami po długich i ciężkich cierpieniach zasnął w Bogu dnia 26 kwietnia 1931 r. przeżywszy lat 63.

Eksportacja zwłok z Kaplicy Szpitalnej na Pogoni (ul. Rudna) odbędzie się we wtorek 28-go kwietnia o godzinie 4-jej popołudniu do kościoła parafjalnego w Sosnowcu, skąd po nabożeństwie wyprowadzenie drogiem nam zwłok na cmentarz Sosnowicki.

Na smutne te obrzędy zapraszają krewnych, przyjaciół i kolegów pograżeni w głębokim żalu

córka, syn, zięć wnučki i Rodzina.

Nabożeństwo żałobne za spokój duszy zmarłego odbędzie się w środę dnia 29 kwietnia o godz. 8.30 rano w kościele parafjalnym w Sosnowcu.

Zamknięcie sesji parlamentarnej po ratyfikowaniu umowy kolejowej.

WARSAWA, 27.4 (Tel. wł.). Odbyło się dziś trzydzieste posiedzenie Senatu, który ratyfikował umowę kolejową na francusko - polską.

W dyskusji najbardziej zasługującym na uwagę było przemówienie sen. Głębickiego, który z wielkimi zaawstmem określił zasady i niebezpieczeństwa kolejacji. Na jego rzeczowe argumenty klub rządowy nie miał faktycznie żadnej odpowiedzi. Nie przemawiał również m. in. Matuzewski, mimo, że był obecny i przysłuchiwał się wywodom sen. Głębickiego z wielką uwagą.

Umowę ratyfikowano głosami BB. przeciwko głosom lewicy. Klub Narodowy nie brał udziału w głosowaniu.

Ogłoszenie umowy w „Dzienniku Ustaw” nastąpi w dniach najbliższych.

W posiedzeniu Senatu brał udział sen. Korjanty, który powoził z urlopu.

Zaraz po posiedzeniu premier Sławek wręczył marsz. Rzekiewiczowi zarządzenie o zamknięciu sesji. Następnie p. Sławek udał się do p. Świątkiewicza i wręczył mu również odpowiednie pismo p. Prezydenta.

Za spokój dusz

ś. p. Haliny z Kowalskich i Jana Rypów

odprawione zostanie nabożeństwo żałobne w kościele parafjalnym w Nowym Sielcu w środę dn. 29 bm. tj. jutro o godz. 8.30 na które zapraszają krewnych przyjaciół i znajomych

KOWALSKY.

3501

W NAJCIEŹSZEJ CHWILI.

No sobotnim posiedzeniu Sejmu posel prof. Rybarski zasugerował utworzenie Klubu Narodowego o takim celu, jakiego Rada z powodu zławności Konstytucji powinna ograniczyć. Sejm do tegoż tylko słownie wypowiedział się, nie wyrażając aktualnie uwagi o gospodarstwie polowatemu państwu. Uwagi te omawiamy w skróconym znowu.

Ten nowy akt podkopania prawa następuje w chwili, gdy zagrożony jest nasz rozwój ekonomiczny, a położenie gospodarcze jest bardzo ciężkie. Naszym zdaniem, by ratunek się powiódł, Sejm powinien być czynny, bo konieczna jest reforma ustawodawstwa gospodarczego, skarbowego i administracyjnego.

„Położenie gospodarcze krytykowane jest przez wszystkich i porównuje się z tem, co było 5 lat temu. Z porównania tego wynika, że bezrobocie jest większe, że następuje szkoda dla państwa z punktu widzenia gospodarczego, a niebezpieczna pod społecznym punktem widzenia ludności. Słowem, że postępy gospodarcze ostatniego pięcioletnia są znikome. Utrzymuje się, że kryzys gospodarczy jest u nas łagodniejszy. Cytry mówią jednak o inoż. Z prósrd 9 krajów europejskich Polska ma największy spadek eksportu i najmniejszy spadek zapasu walut w ostatnich czasach. Zanawazę też należy, że w innych krajach kryzys gospodarczy łączy się z obniżeniem stopy procentowej. Jest to zjawisko powszechne z wyjątkiem Polski, bo u nas panuje brak kapitału i to nadaje piętno kryzysowi gospodarczemu.

Brak kapitału u nas wywołany został głównie tem, że zanadto rozrosła się działalność państwa, gospodarsko publiczne tak absorbowało rynek swoim zapotrzebowaniem, że kapitał nie miał czasu do dość szybkiego tempa. Dziś ten rozpad się rzeczy musi być wstrząsamy, a w czym się widzi główny ratunek? W dopływie kapitału zagranicznego, w pożyczkach, które można uzyskać na bardzo ciężkich warunkach. Zaśluzhenie Polski zagranicą, tak państwowe, jak prywatne, po połączeniu wziętymch kredytów, wynosiło do końca r. 1925 blisko 9 miliardów zł. Na oprocentowanie i spłatę trzeba było do miljarda rocznie. Kiedy się to może udać? Gdy ten kapitał jest pożyczany w takich warunkach, że równoległe z zadłużeniem się idzie proces tworzenia rodzimego kapitału. Inaczej dalsze zadłużenie się, spłata pożyczek, pożyczki nowymi, oznaczają niewiele godniejszą kraja, przy obniżeniu przedsiębiorstw krajowych w obec reze po bardzo taniej cenie.

Kapitał rodzimy może powstać, gdy ma pełne bezpieczeństwo, gdy produkcja się opłaca i przedewszystkiem, gdy system obciążeń publicznych pozwala na równowagę gospodarsko społeczną. Często robiki, którzy zainicjowali kredyt w r. 1928, tem samym zawitali sobie znowu na szczył. Zainicjowanie pożyczek, które produkcja się nie opłaca, staje się nieudzielnikiem.

„Nie uda się proces kapitalizacji bez reformy podatkowej. Niekonieczne jest to reforma musi bezpodstawnie nastąpić, ale powinna iść nie w prawo, że ulga nastąpi czy za rok, czy za dwa lata. Jeżeli zaś producent co puzie tygodni, otrzymuje nowe podatki, to bynajmniej nie sprzyja kapitalizacji. Niedawno nieuczciwicie panowie ustawę o funduszu drogowym. Jest to ustawa o 2-eh podatkach, które nie będą w budżecie. Obciążenie autobusów w dzisiejszych warunkach wywoła i już wywołuje zmniejszenie się ilości przedsiębiorstw autobusowych. Fakt ten jest, że w dzisiejszych warunkach Związkiem obywateli publicznych nie przyniesie pożytku ani skarbowi ani gospodarstwu.

Następuje są jeszcze polityczne ino reformy. Mówi się dużo o długoterminowym kredycie, zabezpieczeniu hipotece. Otóż dziś mamy do czynienia z takim objawem, że jeżeli nieuczciwicie obciążona jest w 20 lub 30 proc. swej wartości i wyda-

wiona na licytacje, to nawet pretenzja pierwszego wierzyciela nie jest zaspokojona. To przywilej ustawowy z tytułu podatków i innych ciężarów publicznych zabiera wszystko, co się udało uzyskać na licytacji. Następnie wymagana jest reforma uświadomstwa egzekucyjnego. Dziś wytworzył się osobny zawód licytacyjny, którzy łamić kosztem gromadzą majątek. Zmiana tego postępowania ze względu na nadwyżczony spadek echn, jest nieuchronna. Trzeba to rzeczy przeprowadzić szybko, bo zbyt późno zmiany pożytku nie przyznają.

Rząd przed paru miesiącami wystąpił z planem zniki echn, który był szeroko reklamowany. Po krótkim czasie ogłoszono, że ta znika już jest

przetworzona. Niezaplanie ta znika niedostatecznie przygotowana, pogłębia kryzys w handlu, gdyż ludzie, czekający zniki, wstępnymi zniki echn miała uzasadnić obniżenie plac urzędniczych a obecnie sondaż się to z podrożeniem artykułów pierwszej potrzeby. Trudno chyba powiedzieć, że to jest wynik planowej działalności. Rząd z zyciem gospodarstwa można kierować, ale nie można stosować do tego systemu rozkazowego. Są rzeczy szersze niż o najszerszego Rządu.

„Ale co najwazniejsze. Rząd obecny jest rządem walki, lecz nie walki z przesileniem go padacem, lecz z tymi wszystkimi, którzy nie chcą być u siebie usługami rządzącej partii.

W Warszawie odbyła się olbrzymia manifestacja młodzieży akademickiej przeciwko w. m. Gdańskowi z powodu bezkarnego terroru, stosowanemu wobec Polaków przez polityczne organizacje niemiecko - gdańskie.

W SPRAWIE SAMORZĄDU. GŁOS DYSKUSYJNY.

Słuszne i rozumne uwagi p. A. Michała „O ustroju samorządu” pobudziła niewątpliwie do wymiany zdań. Sz. Autor większą wagę przykładając do ordynacji wyborczej, której narazie czynnik rządowy, przygotowując dla Sejmu projekt nowo ustawy samorządowej, nie mają zamiaru zmieniać. Zdawali się więc, iż wobec tego rzeczy należałoby położyć nacisk na ustrój samorządu miejskiego, który będzie przedmiotem obrad sejmowych. Tem więcej, że ustrój ten istotnie wymaga naprawy. Dawali temu wyraz już oddawano do dłużej samorządowi. Więcej nawet. Na kilku zjazdach Związku miast polskich żywo zajmowano się tą sprawą, przedkładać i zasultnie tezy do przyszłej ustawy miejskiej, nawet opracować drobiazgowo projekty ustawy niniejszej dla samorządu miejskiego.

W przekonaniu, że sprawa ta, zapoczątkowana sześciu laty przez p. A. Michała, znajduje jeszcze dalsze oświetlenie na łamach „Kuriera Zachodniego” pozwalamy sobie narazić, celem zainicjowania dyskusji, zwrócić uwagę na jeden szczegół artykułu z dnia 10 kwietnia r.

P. Michael pisze mianowicie: „Zdyscyplinowaniu, słowem masom innym przeciwstawia obywatela swobodnego, swiadelnego, odpowiedzialnego za losy kraju, ale mającego też wpływ na jego rozwój i kształtowanie”. Wychojąc z tego założenia, proponuje zresztą najszerszy, aby czynnie wzięli udział w tym wszystkim osobom, które ukończyły lat 25 i zamieszkiwały w obrębie gminy miejskiej od roku. Barne prawo wyborcze według p. M. należałoby przyznać dopiero po 3-lemu zamieszkiwaniu w mieście obywatelom czynnym

Zdaniem mojem, że dwa warunki (wiek i czas zamieszkania) nie wystarczy. W każdym razie nie ziszczą idealu przeciwstawienia masom ślepych obywateli wolnego, swiadelnego, odpowiedzialnego za losy kraju i mającego wpływ na jego rozwój i kształtowanie. Na to potrzeba czegoś więcej.

To jest zdziwienie czytelnika pełne rezygnacji zdanie p. M. w końcu artykułu, gdzie powiada: „Jakie ograniczenie jest i bardziej potrzebne, jeżeli cenzusom naukowym radnego ma być nadal tylko umiejętności czytania i pisania po polsku”. Jaki? Jest wieloznaczkiem rzemieślniczym, niewioli majstrzem, nie można zostać bez ukończenia dokształcających kursów zawodowych, a z tekstem szeregiem gdzie się mamy na to, aby losy gospodarki miejskiej losy i przyszłość miast polskich oddawać w ręce osób, mających za ledwie czytać i pisać po polsku?

Wszakże mamy w Polsce setki i setki obywateli szkolonych. Za kilkanaście lat właściwie poza katekami nie powinno być w Polsce ludzi, którzyby nie skończyli przynajmniej szkoły powszechnej. Z jakimi więc racjami obniżać cenzus naukowy dla przyszłych radnych do umiejętności czytania i pisania?

Przeciwne rzeczy należałoby sądzić, jeżeli państwo uważa ukończenie szkoły powszechnej za powszechny obowiązek obywatelski, to tego, kto nie skończył szkoły, należałoby uważać za niespełniającego swojego obowiązku i pozbawić zarówno czynnego jak i biernego prawa wyborczego.

Rzecz czy cenzus naukowy zbliżyć może do idealu, przedstawianego przez p. M., aniżeli sam ograniczenie wieku i czasu zamieszkania. Wie-

dyć bowiem jedynie można będzie mowie o oby waleu swiadomym, „mającym poczucie odpowiedzialności za przeszłość i przyszłość miasta”.

T. K.

LOT JAPONSKI PRZEZ PACYFIK

Sławni lotnik japoński Yeshihara w najbliższych dniach ma wystartować do Ameryki przez Ocean Spokojny. Lotu takiego dotąd nie próbowano.

Otwarcie TARGÓW POZNAŃSKICH.

W ub. niedziele odbyło się otwarcie tegorocznych Targów Poznańskich w naszym niezwykle uroczystym, do czego przyczynił się jubileuszowy charakter Targów. Do tego nie zabrakło przedstawicieli swiata gospodarczego, władz państwowych, miejskich i zarządczych przemawiających najpierw w języku polskim i francuskim prezydent Poznania Cyryl Ratajczyk.

W imieniu Rządu zabrad głos mian. Pysator, który następnie przedłożył węgoc, otwierając targi. Zwiędanie targów trwało do godziny 2 popoł.

Popołudniu odbyło się otwarcie konkretnie polsko - jugoslawiańskiego. Pożatem obradował w niedziele w Poznaniu zjazd delegatów Związku Tow. kupców i Związku Izb przemysłowo-handlowych.

Po raz pierwszy OD LAT 60.

Z Paryża donoszą, że w środe ub. do 20. raz pierwszy od czasu Solmu, 42 roku swego imięci Niemiec (m. III. Wilhelmem I, a więc 1871 roku) usłyszano tu „Deutschland, Deutschland über alles” — hymn narodowy niemiecki.

Wykonała go orkiestra w stadionie Colombes w chwili, gdy do meczu Rugby stanła drużyna niemiecka. Spokojnie temu, zakończeniu zwycięstwem Francuzów w stosunku 34-0, przyglądało się około 20.000 widzów.

Rok rocznie

bardzo wiele ludzi słysze, zwłaszcza na wiosnę, katem, niektórzy uważają nawet kator za opiewanie, którego nie można umiarkować, które jest powoli, nieważne, jakże często jednak z takiego błędnego powodu napozar zachienienia powstaje bardzo poważna choroba. Z tego względu wskazujemy, aby nie słuchać się przed zachienieniem i jego skutkami czasem skutkami. Zachienienie mażna z pewnością uniknąć przez stosowanie pastylki Panflaviny, które nasłuchają od czasu do czasu powstrzymać w ustach. Pastylki Panflaviny odwołują ją, nie ustają i gaszą i są niezbędne dla każdego, kto dala o swoje zdrowie. W przeciwnym razie do czasu powstania choroby, pastylki Panflaviny wyróżniają się przymyślnym smakiem, dzięki czemu zarówno dorośli jak i dzieci chętnie zżywają ten cenny środek zapobiegawczy. Pastylki Panflaviny są do nabycia we wszystkich aptekach.

5330

OD ADMINISTRACJI.

Do dzisiejszego numeru dołączamy dla naszych zamleczonych prenumeratorków blankiety PKO, celem uszczelnienia przedpłaty za miesiąc maj.

KINO
„ZAGŁĘBIE”
 DAWNIEJ
 Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

ZAŁOGA ŚMIERCI

w roli tytułowej **LOUIS WOLHEIM** (Bauba)

Nad program: **WESOŁA KOMEDIA DŹWIĘKOWA.**

Następny program: **Polski Film dźwiękowy „SERCE NA ULICY”**
 w rolach głównych: **ZBYSKO SAWAN i NORA NEY.**
 Wkrótce: **„Na Zachodzie bez zmian”**

Smieszna kampanja PRZECIW JOANNIE D'ARC.

Od wzniesienia do śmieczności — krok tylko jeden. Temi słowy puryści „Ligaro” rozpoczynają artykuł o wniosku sławetnej paryskiej „Ligi praw człowieka”, domagającego się zwolnienia francuskiego święta narodowego Joanny d'Arc.

Już oddawna wielu radykałom francuskim cześć, jaką naród francuski otacza postacią świętą Joanny d'Arc, była solą w oku. Przez cały dzień szereg lat, wiodli propagandę, wiodła przeciwko świętej, bezwzględnie jednak. Dla ludu francuskiego Joanna d'Arc nie przetrwała, być może, nie była przez wieki bohaterką narodem Francji.

Ale „Liga praw człowieka” nie dała za wygraną. Przeciwnie, wobec nadchodzącego znów święta bohaterki postanowiła wzmożenie propagandy, zwała poświęcenie specjalnie członków swych, na którym uchwalono uroczyste wnieść o zniesienie tego święta, będącego, zdaniem ligowców, nie tylko występem dla kraju i cywilizowanego, jak Francja, ale nawet strasznym zaprzeczeniem paktu Briand — Kellog. Jedynym świętem narodowym powinien być tylko dzień 1-ego maja.

Pierwotnie sławetna Liga zamierzala ograniczyć się do urządzania na placu Notre Dame parady komisyjnej apalcia Joanny d'Arc. Zaplanowano się jednak, po długich rozprawach, że taka demonstracja przed katedrą mogłaby koniuntyjnie zaszkodzić uroczystości kościelnej, wywrzeć zaś skutek wczep przeciwnym zamierzonym co do samej osoby bohaterki i tylko wzmożenie, zamiast oświecenia dała niej.

Zaczędywano się więc wkłócić na wniosek, żądający zniesienia święta Joanny d'Arc. A jeżeli już sam ten wniosek jest śmieszny, to motywy, które go uzasadniają, są wprost oburzające, bo oparte na kłamstwie świadomym.

Walka z długą suknią

W Londynie odbył się kongres zwyczajków, stojących na straży praw obywatelskich, który zakończył swoje obrady dźwiącząc rezolucję, mianowicie protestem przeciw wprowadzeniu mody długich sukien. Liczne delegatki zostały wezwane, by z całą energią odparły powrót mody długiej sukni, jako zamach na wygodę i

wolność kobiety, która jak bezwzględnie poddaje się kanonem mody. Kobiety nie zdają sobie z tego sprawy, do jakiego stopnia długie suknie oddają je z powrotem w dawną niewolę. To nie przypadek, stwierdza

rezolucja kongresu, że wolność pod względem politycznym i społecznym zakwalifikowała całej polni właśnie z chwilą namienia dawnych uciążliwych strojów kobiecych.

TRANSPORT SKRZYŃ Z 39 MILIARDAMI MAREK NIEMIECKICH PRZED BELGIJSKIM BANKIEM PANSTWOWYM.

W Belgickim banku państwowym leżały od czasu wojny ogromne zapasy puszeczek w czasie okupacji niemieckiej banknotów niemieckich, które obecnie zbierają się zniszczyć. Papier banknotowy zostanie zużyty do wyrobienia papieru toaletowego.

MAJ NA G. ŚLĄSKU.

Odezwa trzech stronnictw politycznych.

Na Śląsku wydana została następująca odezwa: — Obywatelo!

W dniu 5-go Maja obchodzić będzie cała Polska 150-letnią rocznicę wielkopolskiego dzieła narodu polskiego. Konstytucyj Polskiej z dnia 5 maja 1791 roku. Ustawa konstytucyjna z r. 1791 wzniosła w państwowym życie polskie doniosłe zmiany. Utworzyła wiele przetrzytków, szkoliła i przywilejów, stworzyła warunki, w których powinna była nastąpić odbudowa dawnej potęgi Rzeczypospolitej. Zmiany te przyszły jednak za późno, by mogły utrwaliwać ginące państwo.

10 lat temu, w nocy z dnia 2 na 3 maja 1921 r., wybuchła na Śląsku, rozstrzygnięta przez Wojciecha Konstanto-

wego, przez niego kierowane Trzecie Powstanie Śląskie. Za hasłem tam położyli zgodnie wszystkie polskie orientacje społeczno-polityczne na Śląsku. Trzecie Powstanie to, daj Boże, ostatni kiwawy wysiłek ludu śląskiego, walczącego o wolność swej ziemi i jej wieczną przynależność do odrędnego własnego Państwa Polskiego. Lud śląski ma obowiązek i prawo pamiętać tych dwóch doniosłych dzieł narodu polskiego wypadków dziejowych obchodzić uroczyste.

Ostatnie 5-lecie życia państwowego odrodzonej Polski przyniosło Polsce i ludowi śląskiemu długi szereg zawodów i gorzkie rozczarowania. Bieżące, będący jednym tylko fragmentem sposobu przeprowadzenia wyborów do ciała ustawodawczego,

zrazem bez wawy narodu cież na honor narodu polskiego. Długolety dzień, pomni krzywd nam wstrząsanych, co lud znieważony, zraniony na tego, co lud śląski w żnui i trudach wałd do Polski, nie możemy w sumieniu znaleźć zezwolenia, by wspólnie z tymi, co ponoszą moralną odpowiedzialność za zło, w kraju się panosząc, świeczkami pamięć wielkich dni historii Polski i Śląska.

Wzywamy członków naszych stronnictw i zwolenników, by w dniu 2 maja r.b. zorganizowali swój udział w uroczystościach 10-lecia Trzeciego Powstania do uroczystych modłów w świątyniach śląskich za dusze poległych rodaków w walce o Polskę Śląską. Wzywamy członków naszych stronnictw i zwolenników, by w dniu 5 maja r.b. w świątyniach śląskich kościoł, wprost 150-lecia, obchodzili cały naród polski i pomagali, żeby wspólnym wysiłkiem moralnie zdrowej i niezawij części narodu osiągnięto prawdziwe odrodzenie państwa. Zamiast pochodów ulicami miasta naszych zorganizujemy, gdzie to będzie możliwe, uroczyste akty i w których rozpamiętywano by życiem i duszą tych, co nas uczynili kochać Ojczyznę, tęsknie do własnego życia państwowego i o nie walcząc.

Lud śląski wyjdzie na ulice miast naszych rozemocjany, radosny, odświeżony ubrany dopiero wówczas, gdy zniknie zło, co nas trapi, gdy do domów naszych bracia wejdzie znów dobrobyt, płynący z pracy i spokoju, oparty na powszechnym poznanowaniu prawa i ogólnej miłości chrześcijańskiej.

Niech żyje Polska!
 Zarząd Wojewódzki Polsk. Stron. Chrześc. Demokracji, Zarząd Wojewódzki Narodowej Partji Robotniczej, Stronnictwo Narodowe Dzielnicy Śląskiej.

NIE WIE KTOŹY.

Mąż: Moja droga przysyłaj Kazimio guzik do mundurka, bo już od kilku dni chodzi bez guzików.
 Żona: (chwilę z niezdowoleniem) — A który guzik ma przysłać, bo widzę, że tu aż dwóch brakuje.

SPECJALNOSĆ.

— Nasze małżeństwo jest tak delikatne, że obawiam się sama je przewrócić. Pozostawiam to mojemu mężowi.
 — Czy on się owa na ten?
 — Naturalnie. Jest pokrowcem w składce porcelany.

- Nie mów o tem Sielskiemu.
- Dlaczego?
- Bo postaraj się zatrzymać go i sprzątać.
- Akwowski narzucał sobie pulceni kółko na czole i opaszał pokój.
- Pogonim go nim ciężkie westchnienie.
- Ach, ci mężczyźni! Ale zobaczysz, niedowiardki!

XV.

W nocy zrobił się alarm. Sielski zdawczony na łokaj i kazał mu prosić do siebie Teodozję. Poznanzona kobieta ubrała się pospiesznie i udała się do pokoju kuzyna. Ramy leżał na polszkach w pozycji zupelnego wyzropczana, przysyskając ręką serce.

Teodozja wydała okrzyk trwogi. — Manjanku, co tobie? — Ooooh!... — jakob! przeciągle wzdwoic. — Oooh!... Moja... dnoga... poslij po... doktora... Sese... Dostranem!... Oooh!... — Marjanku! — Oe! Będą po doktora. — Teodozja wypadła na lewy biaz i zawoławszy Jedrka, kazała mu budzić siofena. Sama zaś pobiegła do telefonu. Następnie odbudziła Akwowskiego. Jaki chorego obudzily dzieci, które uderzyły w płacz. Obudzily się cały dom. Kucharka i Żoska przybiegły na górę i zasochowały oficjalnie do wótru dzieciom.

— Biedne sercoto. ostaniecie i bez oia — zawołała kucharka.

ANASTAZJA DREWNOWSKA

CZATY.

POWIEŚĆ.

79) Ale ostrzeżenie albo przyszło za późno albo zbyt było nieokreślone. Pani Anna wydała krótki, urwany okrzyk i runęła w przepaść, a właściwie do kamieniołomu. Sielski, jak i kłosa kłosa kłosa. Oparla się dopiero o krzesło.

— Matko Boska! — wrzasnął stary Maciej i zaczął się puszczac ostrożnie po pochylności.

Pani Anna spróbowała wstać, ale jej się to nie udało. Uniósła się na rękach i opadła z jękiem.

— Widać sobie wielmożna pani dogodziła — rzekł, pochylając się nad nią Maciej. — Noga złamana albo złobno?

— Jezus... Maria... Jozef... święty... — jęczała pani Anna. — Ma... Ma... cieżu... na infokę boską, dajcie znać, do... do... do... Gdzie... dz... dzieci?

— A toć myszkują tam po krzakach — pokazał dwie małe figuлки, uwiązujące się po drugiej stronie zbroca. — Sowiżdrzawoż enjanką. Zaraz ja ci zapowiem oważera. Niech wielmożna, pani porzekaj.

Ułogiem dawać pół szaliny, nam przyszła pomoc. Przycichł pan Polek w odłamku i przewrócił pania Annę do dworu, dokąd wezwano niezwłocznie lekarza. Okazało się, że ofiara niefortunnego wypadku zlamala nos i doznała ośrolnych obra-

żeń, nie mówiąc już o nosie, który spuchł jak ogórek. Maciej lamentował w kuchni, że to niby przez niego spotkało „wielmożna pania” także niezapewsz. Jedrek dal mu kukuła w bok i gursę papierośsz, wciąganych z pokój dziedziaca.

Pani Anna, ziożona niespodziewanie na lożu boleści, zhorzyciła calenu światu, a w szczególności administracji Sielska. „Dostał do wniosku”, że zastawiono na nią pułapkę, że pewnie Jedrek posłał Macieja, żeby ją unieszkodliwił i jej, lantazje. Na to Teodozja wystawiła staremu stróżowi świadectwo absolutnej niezawisłości, mówiąc, że on jeden z całej służby sielskiej jest coś wart, bo denuncjuje przed nią wszystkie złodziejstwa reszty, nie zaś jej przysługę nie żądając.

Wieczorem przyjeżdżał Akwowski i na powitanie wypalił ciężkącją żonę reprimandę, że wracała się w nieswoje rzeczy i że ma za to karę.

— A mówitem, żebyś tu nie jeździła. Zachciało ci się robić konkurencję polejki i teraz masz — zakończył ciernioko.

— Jedrek, ja ci mówię, że Sielski zabił żonę, a Jedrek porwał Lutę. Sielska romanowała ze Sławnym.

Akwowski zakał uszy. — Kobieta, czyż ty zwarzjowała? — Zobaczysz. To wyjdzie najaw. Czy ty wiesz, że to Sielski wepchnął Sławnego pod podcię? — A Sławnym Sielskiego. E, z tobą nie warto rozmawiać, moja kochana. Dostałos istnej manji. — Co słychać ze Sławnym? — zapytała pani Anna, ignorując nieprzyjemną uwagę męża. — Wrócił wezwani do siebie. Za parę dni wyjeżdża do Paryża.

